
Гардиан Γκάρντιαν Guardian Egyptian Text

Guardian Egyptian Text is a capable workhorse in four weights, tuned for optimal readability at small sizes, even under quite adverse printing conditions. Although it seems like adapting Headline to Text would be a straightforward process, different needs in the two sizes lead the designers to find divergent solutions, and not only in the details. The Cyrillic version has been designed by Moscow-based type designer Ilya Ruderman, and the Greek was designed by Athens-based type designer Panagiotis Haratzopoulos.

PUBLISHED
2022

DESIGNED BY
PAUL BARNES & CHRISTIAN SCHWARTZ
ILYA RUDERMAN
PANAGIOTIS HARATZOPOULOS

8 STYLES
4 WEIGHTS W/ ITALICS

FEATURES
SMALL CAPS
PROPORTIONAL/TABULAR LINING FIGURES
PROPORTIONAL/TABULAR OLDSTYLE FIGURES
FRACTIONS (PREBUILT AND ARBITRARY)
SUPERSCRIPIT/SUBSCRIPT
ORDINALS

Guardian Egyptian Text has italics with less incline angle and more open counterforms, toeing the fine line between having enough of a textural change for emphasis without becoming a distraction in a block of text. The addition of some slabs to characters that don't have them in the Headline version evens out the color of text. Finally, changes in overall proportion and spacing ensure easy, comfortable reading. Guardian Egyptian Text includes a comprehensive set of typographic features, such as small caps, and supports use in a large number of languages.

Guardian Egyptian Text LCG Regular
Guardian Egyptian Text LCG Regular Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Medium
Guardian Egyptian Text LCG Medium Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Bold
Guardian Egyptian Text LCG Bold Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Black
Guardian Egyptian Text LCG Black Italic

Rather than using ambiguous names like “Pro”, “World” or “WGL” for our font files with extended language support, we have devised a simple way to denote which alphabets are supported in complex families like Guardian.

LC
Latin + Cyrillic

Font files with **LC** in the family name support our full standard range of languages that use the **Latin** alphabet, plus languages that use **Cyrillic**, including Russian, Ukrainian, Belorussian, Serbian, and Bulgarian.

LG
Latin + Greek

Font files with **LG** in the family name support our full standard range of languages that use the **Latin** alphabet, plus monotonic **Greek**.

LCG
Latin + Cyrillic + Greek

Font files with **LCG** in the family name support our full standard range of languages that use the **Latin**, **Cyrillic**, and **Greek** alphabets.

New advancements in nuclear power unveiled in San Francisco
 UNIVERSITY BIOLOGISTS UNCOVER NEW EVIDENCE OF THE
 We don't have many alternatives to the current NAFTA proposal

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 14 PT

Test scores offer new insight into Middlebrook High School classes
 SEHEN WIR DAS GESAMTBILD UNSERES HEUTIGEN LEBENS
Norwegian dance troupe wins first place at contemporary festival

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR ITALIC, 14 PT

Popular entertainment and dramas find new audience on seven
 YOUNG AUTHOR'S FIRST NOVEL BREAKING SALES RECORDS
 The company was consolidated in 1956 by Herman Zimmerman

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, 14 PT

Dada a son origine dans le dictionnaire. C'est terriblement simple
 PATRAS OLI KUMMANKI PÄÄ JA OIKEA KÄSI, SILLÄ UKKO JO
The University campus is an hour from downtown Boston via bus

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM ITALIC, 14 PT

Velmi nám treba odvážneho myslenia o všeobecných otázkach
THE PHILHARMONIC ORCHESTRA TOURS NORTH AMERICA
Zwecks einer näheren Erklärung habe ich mich einer einfachen

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BOLD, 14 PT

Canalisation of the Rivers Irwell and Mersey for 56 kilometres
OUT OF THE BLUE-BLACK BRUISE IN THE DISTANCE CREPT
The greater metropolitan area has over 2,547,700 inhabitants

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BOLD ITALIC, 14 PT

Anonymous benefactor donates £28,000 to charity fundraiser
INTERNATIONAL ARCHITECTURE EXHIBIT OPENS IN KÖLN
The spectacle cannot be understood as mere visual deception

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BLACK, 14 PT

Den volgenden morgen betaalde de meubelmaker zijn nacht
THE DISTRICT ATTORNEY'S OFFICE RELEASES STATEMENT
In every other art and manufacture, the effects of the theory

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BLACK ITALIC, 14 PT

Шеклтон відразу ж оголосив свою експедицію «Імперською»
ТОПОНИМИЧЕСКИЕ ЛЕГЕНДЫ ПРЕДСТАВЛЯЮТ ИНТЕРЕС
Населения 2000 года на территории Российской Федерации

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, 14 PT

*Народы или племена, впоследствии слившиеся со славянским
ТУБЕКТИҢ ОҢТУСТІК ЖЕРОРТАТЕҢІЗДІК, ІШКІ БӨЛІКТЕРІ
Поражение Японии на Халхин-Голе как считают некоторые*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR ITALIC, 14 PT

Мексике вырубали около 21 498 654 гектаров леса ежегодно
ПОПЫТКИ ТИПОЛОГИЗИРОВАТЬ СПОСОБЫ УПРАВЛЕНИЯ
Пастаўленай мэты не ўдалося, аднак у аналах гісторыі гэтая

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, 14 PT

*Како се Тихи океан шири на $\pm 9^\circ$ географска дужине, где заїаг
БОКСИТОВ С НЕВЫСОКИМ СОДЕРЖАНИЕМ КРЕМНЕЗЁМА
Логика «отвлечения» является одним из распространенных*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM ITALIC, 14 PT

**Древнейшего небесного божества – но со временем Юмала
В ЗАВИСИМОСТ ОТ МИНЕРАЛНИЯ СЪСТАВ СЪЩЕСТВУВА
Различные «астрономические» сюжеты очень характерны**

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BOLD, 14 PT [ALTERNATE a b]

*Земјата е богато обдарена со природни ресурси, но сепак
ЛИТЕРАТУРНОГО ЯЗЫКА ОГРАНИЧЕНО ФОРМАЛЬНЫМИ
Предположительно институт остракизма имел корни в*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BOLD ITALIC, 14 PT

**Здесь располагаются штаб Центрального военного округа
В ПРИНЦИПЕ, ИГРОК МОЖЕТ УЖЕ С РАЗБОЯ ОТПРАВИТЬ
Международната хидрографска организация се прокарва**

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BLACK, 14 PT

*Турниры как для любителей, так и для профессионалов
ПАРАЎНАННІ З МІНУЛЫМ ГОДАМ НА £1,460,000 І СКЛАЎ
Являются глиноподобной а часто каменистой породой*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BLACK ITALIC, 14 PT

Της κίνησης της Σελήνης είναι ακόμα εντυπωσιακότερος, καθώς
ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΛΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑΙ
 Το ναυάγιο ανακαλύφθηκε το 1900 σε βάθος περίπου 64 μέτρων

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, 14 PT

*Όπως διαφαίνεται από την εικόνα το ζωδιακό κύκλο και δείχνει με
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΥΠΟΑΤΟΜΙΚΑ ΣΩΜΑΤΙΔΙΑ
 Εδώ έγραψε πολλά από τα έργα του, μεταξύ των οποίων και μεγάλο*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR ITALIC, 14 PT

Ένα χάλκινο συμπαγές δόρυ με σαυρωτήρα, το οποίο προέρχεται
ΤΟΤΕ ΕΦΟΡΟ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
 Θεωρούνται τα πλέον διάσημα νομίσματα που έκοψε ο Φίλιππος

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, 14 PT

*Ο πληθυσμός της πόλης ανέρχεται στα 17.654.600 κατοίκους, ενώ
ΩΣ ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ, ΤΟ ΟΛΟ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟ ΡΟΛΟΪ
 Ο Ουγκώ ήταν την εποχή εκείνη τριάντα ετών και παντρεμένος με*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM ITALIC, 14 PT

Σε σχέση όμως με τον Ήλιο - το γαλάζιο χρώμα αντιπροσωπεύει
ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΤΑΜΟΣ
 Έχει μάζα $936,1 \text{ MeV}/c^2$ ($1,6721 \times 10^{-27} \text{ kg}$), ή περίπου 2.84 φορές

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK BOLD, 14 PT

*Όλες οι προβλέψεις σχετικά με το μέλλον της Γης, του Ηλιακού
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΕΦΟΔΙΑΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΛΕΩΦΟΡΟΙ ΤΟΥ
 Στα νομίσματα της πρώτης κοπής, ο Απόλλωνας αναπαριστάται*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK BOLD ITALIC, 14 PT

**Η Πράγα ήταν μια από τις λίγες ευρωπαϊκές πόλεις που έμειναν
 ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ «ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΑΛΟΝΙ», ΟΠΟΥ
 Το σημαντικότερο ωστόσο είναι ότι το σημερινό ρολόι είναι ένα**

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK BLACK, 14 PT

*Όμως μόλις το 17 π.Χ., μετά την ιδιαίτερης σκληρότητας μάχη
ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΤΑΤΑΣΣΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΔΡΟΝΙΩΝ
 Το Πάιονηρ 10 βρίσκεται σε απόσταση 17 ετών φωτός από τον*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK BLACK ITALIC, 14 PT [PROPORTIONAL LINING FIGURES]

 GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

BOLD

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

REGULAR ITALIC

BOLD

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

REGULAR ITALIC

THE SPANISH WAR, which began in 1739, and the French war which soon followed it occasioned further increase of the debt, which, on the 31st of December 1748, after it had been concluded by the **Treaty of Aix-la-Chapelle**, amounted to £78,293,313. The most profound peace of the seventeen years of continuance had taken no more than £8,328,354 from it. A war of less than nine years' continuance added £31,338,689 to it (Refer to James Postlethwaite's *History of the Public Revenue*). During the administration of Mr. Pelham, the interest of the public debt was reduced from 4% to 3%; or at least measures were taken for reducing it, from four to three per cent; the **sinking fund** was increased, and some part of the public debt was paid off. In 1755, before the breaking out of the late war, the funded debt of Great Britain amounted to £72,289,673. On the 5th of January 1763, at the conclusion of the peace, the funded debt amounted to £122,603,336, whereas the unfunded debt has been stated at £13,927,589. But the expense occasioned by the war did not end with the conclusion of the peace, so that though, on the 5th of January 1764, the funded debt was increased (partly by a new loan, and partly by funding a part of the unfunded debt) to £129,586,782, there still remained (according to the very well informed author of *Considerations on the Trade and Finances of Great Britain*) an unfunded debt which was brought to account in that and the following year of £975,017. In 1764, therefore, the public debt of Great Britain,

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

BOLD

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

REGULAR ITALIC

СИТУАЦИОНИЗМ СЛОЖИЛСЯ НА СТЫКЕ небольших художественно-политических течений: Лет-тристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году **Иваном Щегловым**. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - его часто упрекали в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (*основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI*), датский художник-вандалист Асгер Йорн, ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем. В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 14/20 PT

REGULAR SMALL CAPS

REGULAR

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
OLDSTYLE FIGURES

BOLD

REGULAR ITALIC

PROPORTIONAL
LINING FIGURES

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ **τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας**. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της *Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων* και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα. Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θέματα* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with separate stocks, though only in the *general ships* of the company. They united into a joint stock, in 1612. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question, decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with separate stocks, though only in the *general ships* of the company. They united into a joint stock in 1612. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question, decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксу-*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксу-*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 11/14 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετρι-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 11/14 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972. Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετρι-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a *regulated company*, with separate stocks, though only in the general ships of the company. They united into a joint stock, in 1612. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions to government, at eight per cent. provided the subscribers were

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a *regulated company*, with separate stocks, though only in the general ships of the company. They united into a joint stock in 1612. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation. Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions to government, at eight per cent. provided the subscribers were

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству – сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» – мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 10/13 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακο-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 10/13 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους

 GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1668

In 1668, a proposal was made to parliament, of advancing two millions to government, at eight per cent. provided the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient

 GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 9/12 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital, which never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1668

In 1668, a proposal was made to parliament, of advancing two millions to government, at eight per cent. provided the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единственным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 9/12 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единственным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали*

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 9/12 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στίλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 9/12 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε *την πολιτική γραμμή της Αριστεράς* καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ *τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας*. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στίλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a regulated company, with *separate stocks*, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned partly by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a *new East India company*, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to seven thousand

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a *regulated company*, with separate stocks, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a new East India company, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscriptions amounted only to

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT BLACK, BLACK ITALIC, 8/10 PT

THE OLD ENGLISH EAST INDIA COMPANY was established in 1600, by a charter from Queen Elizabeth. In the first twelve voyages which they fitted out for India, they appear to have traded as a *regulated company*, with separate stocks, though only in the general ships of the company. In 1612, they united into a joint stock. Their charter was exclusive, and, though not confirmed by act of parliament, was in those days supposed to convey a real exclusive privilege.

Exclusive privilege of the royal charter

For many years, the old English East India company were not much disturbed by interlopers. Their capital never exceeded £744,000, and of which £50 was a share, was not so exorbitant, nor their dealings so extensive, as to afford either a pretext for gross negligence and profusion, or a cover to gross malversation.

Notwithstanding some extraordinary losses, occasioned by the malice of the Dutch East India company, and partly by other accidents, they carried on for many years a successful trade. But in process of time, when the principles of liberty were better understood, it became every day more and more doubtful, how far a royal charter, not confirmed by *act of parliament*, could convey an exclusive privilege. Upon this question the decisions of the courts of justice were not uniform, but varied with the authority of government, and the humours of the times. Interlopers multiplied upon them; and towards the end of the reign of Charles II, through the whole of that of James II, and during a part of that of William III, reduced them to great distress.

Ramifications of the proposal of 1698

In 1698, a proposal was made to parliament, of advancing two millions, at eight per cent, to government. provided that the subscribers were erected into a new East India company, with exclusive privileges. The old East India company offered seven hundred thousand pounds, nearly the amount of their capital, at four per cent. upon the same conditions. But such was at that time the state of public credit, that it was more convenient for government to borrow two millions at eight per cent. than seven hundred thousand pounds at four. The proposal of the new subscribers was accepted, and a *new East India company* established in consequence. The old East India company, however, had a right to continue their trade till 1701. They had, at the same time, in the name of their treasurer, subscribed very artfully three hundred and fifteen thousand pounds into the stock of the new. By a negligence in the expression of the act of parliament, which vested the East India trade in the subscribers to this loan of two millions, it did not appear evident that they were all obliged to unite into a joint stock. A few private traders, whose subscrip-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое поли-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн.

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Шегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое поли-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами. Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Шегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем.

Ситуационистский интернационал

В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам внутри движения. Так из-за излишнего «эстетства» из группы Ги Дебором были изгнаны Ральф Рамни и Мишель Бернштейн.

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем. В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT CYRILLIC BLACK, BLACK ITALIC, 8/10 PT

СИТУАЦИОНИЗМ: направление в западном марксизме, возникшее в 1957 в результате отпочкования от троцкизма. Активно проявило себя во время Майских событий 1968 г. во Франции. Критика капитализма и партийной бюрократии привела к сближению ситуационистов с анархистами.

Предпосылка

Существенной предпосылкой социальной революции объявлялась революция сознания. Поскольку индивидуальное сознание детерминировалось общественной и культурной ситуацией, ситуационисты развили *маоистскую идею культурной революции* до продуцирования контркультуры и контркультурных ситуаций (отсюда название). Субъектом революции становилась творческая молодёжь. Современный капитализм воспринимался прежде всего как общество потребления, которое противоположно производству - сущностной черте человека. Поэтому отчуждённый от производства потребитель рассматривался практически как «недочеловек» - мишень критики.

Истоки ситуационизма

Ситуационизм сложился на стыке небольших художественно-политических течений: Леттристского интернационала, Международного движения за имажинистский баухаус, а также Лондонской психогеографической ассоциации. Также в ситуационизме прослеживается влияние *дадаизма, сюрреализма, антигосударственного марксизма и флюксуса*. Большое влияние на идеологию группы оказало также восстание в Венгрии 1956 г. и возникшие там советы рабочих. Признано также влияние «Формуляра нового урбанизма», выпущенного под псевдонимом Жилия Ивена в 1953 году Иваном Щегловым. Движение, названное Ситуационистским интернационалом, было основано в 1957 г. в итальянском городе Коза д'Аросса. Единоличным лидером и теоретиком движения стал француз Ги Дебор - *его часто упрекали* в диктатуре по отношению к другим членам движения. Кроме того, участие в SI принимали шотландский писатель Александр Троччи, английский писатель Ральф Рамни (основатель Лондонской психогеографической ассоциации - был одним из первых изгнан из SI), датский художник-вандалист Асгер Йорн. ветеран венгерского восстания Аттила Котани, французская писательница и художница Мишель Бернштейн (жена Ги Дебора), а также Рауль Ванейгем. В отличие от многих других художественно-политических движений Европы того времени, ситуационизм проповедовал не эпатаж или эстетическое созидание, а «прямое политическое действие», что часто приводило к склокам

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείται από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Το κίνημα των Σιτουασιονιστών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στίλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάν-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK REGULAR, REGULAR ITALIC, BOLD, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείται από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιστών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στίλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείται από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς.

Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK MEDIUM, MEDIUM ITALIC, BLACK, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείται από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «Θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτεχνήμα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιτών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα θεωρητικά θεμέλια της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει για να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνή ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάνωσης που θα πραγματοποιούσε την κατάργηση των ορίων μεταξύ τέχνης και καθημερινής ζωής. Μέλη της οργάνωσης

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT GREEK BOLD, BOLD ITALIC, 8/10 PT

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιστών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει να να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΤΑΝ καλλιτεχνικό κίνημα στον ακροαριστερό χώρο στην Ευρώπη της δεκαετίας του 1960. Συγκροτήθηκε από θεωρητικούς καλλιτέχνες, αρχιτέκτονες, πολιτικούς και άλλους. Η δράση τους επηρέασε την πολιτική γραμμή της Αριστεράς καθώς και τα γεγονότα που ξέσπασαν τον Μάιο του 68 στην Γαλλία. Στον τομέα της τέχνης επηρέασαν την μαζική κουλτούρα. Ήταν μια μικρή ομάδα που αποτελείτο από 40 έως 75 άτομα. Διαλύθηκε το 1972.

Εννοιολογικό σχέδιο

Οι Σιτουασιονίστες δρούσαν στο περιθώριο μεταξύ τέχνης, πολιτικής, αρχιτεκτονικής και πραγματικότητας. Σκοπός τους ήταν η υλοποίηση των υποσχέσεων των καλών τεχνών στην καθημερινή ζωή. Για να πετύχουν τον σκοπό τους δήλωσαν ως απαίτηση την καθαίρεση των θεσμών των καταναλωτικών αγαθών, της έμμισθης εργασίας, της τεχνοκρατίας και των ιεραρχιών. Διατύπωσαν την θεωρία της «θεωρητικής και πρακτικής ανάπτυξης των καταστάσεων» και απαίτησαν να γίνει η ζωή καλλιτέχνημα. Οι ιδέες τους διαδόθηκαν και βρήκαν απήχηση σε διεθνή κλίμακα μέχρι σήμερα.

Ιστορική εξέλιξη

Το κίνημα των Σιτουασιονιστών πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές του 1950 στην Γαλλία. Επηρεάστηκαν από τον Ζαν Πωλ Σαρτρ και τον Καμύ. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γκυ Ντεμπόρ, ο οποίος έθεσε τα *θεωρητικά θεμέλια* της ομάδας. Ο Ντεμπόρ ήταν 19 χρονών όταν το 1951 ήρθε σε επαφή στις Κάννες με τους Λετριστές, μια ομάδα πρωτοποριακών καλλιτεχνών με σουρεαλιστική παράδοση. Οι Λετριστές είχαν έρθει να να δουν το έργο του Ισιντόρ Ισού. Οι Λετριστές δημιούργησαν σκάνδαλο, επειδή το στιλ τους ήταν πολύ μποέμικο για την εποχή εκείνη, πράγμα που γοήτευσε τον νεαρό Ντεμπόρ και τους ακολούθησε. Οι Λετριστές εξέδιδαν το περιοδικό *Πότλαχ*, στο οποίο διατυπώθηκαν οι πρώτες ιδέες των Σιτουασιονιστών. Μερικά μέλη των Λετριστών ίδρυσαν την *Λετριστική Διεθνή*, έναν από τους προδρόμους της Καταστασιακής Διεθνούς. Με τα σκάνδαλα που προξενούσαν οι Λετριστές προκαλούσαν συχνά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Το Πάσχα του 1950 ένας Λετριστής γλύτωσε από το λιντσάρισμα όταν, μασκαρεμένος καλόγερος, κατάφερε να μπει στην *Μητρόπολη της Παναγίας των Παρισίων* και να ανακοινώσει την ώρα της θείας λειτουργίας ότι ο Θεός είναι νεκρός. Η Καταστασιακή Διεθνής ιδρύθηκε στις 28 Ιουλίου του 1957 στο Cosio d'Arroscia της Ιταλίας υπό την συγχώνευση τριών ομάδων, του «Κινήματος υπέρ του φανταστικού Μπαουχάους» που είχε ιδρύσει ο ζωγράφος Asger Jorn, της «Ψυχογεωγραφικής Εταιρείας του Λονδίνου» που είχε ιδρύσει ο Ραλφ Ράμνεϊ και των Λετριστών που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Στόχος της Καταστασιακής Διεθνούς ήταν η ίδρυση μιας οργάν-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 7/9 PT
[TRACKING +4]

THIS DIVISION OF LABOUR, from which many advantages are derived, is not originally the effect of any wisdom, which foresees and intends that general opulence to which it gives occasion. It is the necessary, though very slow and gradual, consequence of a certain propensity in human nature, which has in view no such extensive utility; the propensity to truck, barter, and exchange one thing for another.

Whether this propensity be one of those original principles in human nature, of which no further account can be given, or whether, as seems more probable, the necessary consequence of the faculties of reason and speech, it belongs not to our present subject to inquire.

It is common to all men, and to be found in no other race of animals, which seem to know neither this nor any other species of contracts. Two greyhounds, in running down the same hare, have sometimes the appearance of acting in some sort of concert. Each turns her towards his companion, or endeavours to intercept her when his companion turns her towards himself. This, however, is

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 6/8 PT
[TRACKING +8]

THIS DIVISION OF LABOUR, from which many advantages are derived, is not originally the effect of any wisdom, which foresees and intends that general opulence to which it gives occasion. It is the necessary, though very slow and gradual, consequence of a certain propensity in human nature, which has in view no such extensive utility; the propensity to truck, barter, and exchange one thing for another.

Whether this propensity be one of those original principles in human nature, of which no further account can be given, or whether, as seems more probable, it be the necessary consequence of the faculties of reason and speech, it belongs not to our present subject to inquire.

It is common to all men, and to be found in no other race of animals, which seem to know neither this nor any other species of contracts. Two greyhounds, in running down the same hare, have sometimes the appearance of acting in some sort of concert. Each turns her towards his companion, or endeavours to intercept her when his companion turns her towards himself. This is not the effect of any contract, but of the accidental concurrence of their passions in the same object at that particular time.

Nobody ever saw a dog make a fair and deliberate exchange of one bone for another with another dog. Nobody ever saw one animal, by its gestures and natural cries signify to another, this is mine, that yours; I am willing to give this for that. When an animal wants to

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 7/9 PT
[TRACKING +4]

The improvements in machinery have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called *philosophers*, whose trade it is not to do any thing, but observe every thing.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects in the progress of society, philosophy becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment, too, it is subdivided into a considerable number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improve dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is con-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT REGULAR, 6/8 PT
[TRACKING +8]

The improvements in machinery have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called *philosophers*, whose trade it is not to do any thing, but to observe every thing.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects in the progress of society, philosophy becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment, too, it is subdivided into a considerable number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improve dexterity, and saves time.

Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it. It is the great multiplication of the productions of all the different arts, in consequence of the division of labour, which occasions, in a well-governed society, that universal opulence which extends itself to the lowest ranks of the people. Every workman has a great quantity of his own work to dispose

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM,
7/9 PT [TRACKING +4]

The improvements in machinery have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called *philosophers*, whose trade it is not to do any thing, but observe every thing.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects in the progress of society, philosophy becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment, too, it is subdivided into a considerable number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improve dexterity, and saves time. Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is con-

GUARDIAN EGYPTIAN TEXT MEDIUM,
6/8 PT [TRACKING +8]

The improvements in machinery have by no means been the inventions of those who had occasion to use the machines. Many improvements have been made by the ingenuity of the makers of the machines, when to make them became the business of a peculiar trade; and some by that of those who are called *philosophers*, whose trade it is not to do any thing, but to observe every thing.

Upon that account, are often capable of combining together the powers of the most distant and dissimilar objects in the progress of society, philosophy becomes, like every other employment, the principal or sole trade and occupation of a particular class of citizens.

Like every other employment, too, it is subdivided into a considerable number of different branches, each of which affords occupation to a peculiar tribe or class of philosophers; and this subdivision of employment in philosophy, as well as in every other business, improve dexterity, and saves time.

Each individual becomes more expert in his own peculiar branch, more work is done upon the whole, and the quantity of science is considerably increased by it. It is the great multiplication of the productions of all the different arts, in consequence of the division of labour, which occasions, in a well-governed society, that universal opulence which extends itself to the lowest ranks of the people. Every workman has a great quantity of his own work to dispose

STYLES INCLUDED IN COMPLETE FAMILY

Guardian Egyptian Text LCG Regular
 Guardian Egyptian Text LCG Regular Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Medium
 Guardian Egyptian Text LCG Medium Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Bold
 Guardian Egyptian Text LCG Bold Italic
 Guardian Egyptian Text LCG Black
 Guardian Egyptian Text LCG Black Italic

SUPPORTED LANGUAGES

Afrikaans, Albanian, Asturian, Azerbaijani (Cyrillic), Basque, Belarusian, Breton, Bosnian (Cyrillic), Bosnian (Latin), Bulgarian, Catalan, Cornish, Croatian, Czech, Danish, Dutch, English, Esperanto, Estonian, Faroese, Finnish, French, Galician, German, Greek, Greenlandic, Guarani, Hawaiian, Hungarian, Ibo, Icelandic, Indonesian, Irish, Gaelic, Italian, Kurdish, Latin, Latvian, Lithuanian, Livonian, Macedonian, Malagasy, Maltese, Maori, Moldavian, Norwegian, Occitan, Polish, Portuguese, Romanian, Romansch, Russian, Saami, Samoan, Scots, Scottish Gaelic, Serbian (Cyrillic), Serbian (Latin), Slovak, Slovenian, Spanish (Castilian), Swahili, Swedish, Tagalog, Turkish, Ukrainian, Uzbek (Cyrillic), Uzbek (Latin), Walloon, Welsh, Wolof

CONTACT

Commercial Type
 277 Grand Street, Floor 3
 New York, New York 10002

office 212-604-0955
 www.commercialtype.com

COPYRIGHT

© 2022 Commercial Type. All rights reserved.
 Commercial® and Guardian® are registered trademarks
 of Schwartzco Inc., dba Commercial Type.

This file may be used for evaluation purposes only.

ABOUT THE DESIGNERS

Paul Barnes (born 1970) is a graphic and type designer, as well as a partner with Christian Schwartz in Commercial Type, a type foundry based in London and New York. He is also a long-term collaborator with Peter Saville, resulting in diverse work such as identities for Givenchy, 'Original Modern' for Manchester, the England football team kit, and the logo for Kate Moss.

Barnes has worked as an advisor and consultant to numerous publications, notably *Wallpaper**, *Harper's Bazaar*, and *frieze*. His interest in the modern and vernacular is encompassed in his type design, ranging from the contemporary, such as for Björk, to the British lettering of the 18th century that influenced the extensive Chiswick typeface (2017). Whilst consultant to *The Guardian*, he designed Guardian Egyptian with Schwartz. He has designed typefaces for the National Trust in England, the numbers for Puma at the 2010 World Cup, and also for the England football team for Umbro. For Commercial Type, he co-designed Publico with Schwartz and, independently, Austin, Dala Floda, and Marian, amongst others.

Following the redesign of *The Guardian*, as part of the team headed by Mark Porter, Barnes was awarded the Black Pencil from the D&AD. They were also nominated for the Design Museum 'Designer of the Year'. In September 2006, he was named one of the 40 most influential designers under 40 in *Wallpaper** with Schwartz. A year later *The Guardian* named him as one of the 50 best designers in Britain.

Christian Schwartz (born 1977) is a partner, along with Paul Barnes, in Commercial Type, a foundry based in New York and London. A graduate of Carnegie Mellon University, Schwartz worked at MetaDesign Berlin and Font Bureau prior to spending several years working on his own before forming Schwartzco Inc. in 2006 and Commercial Type in 2008. Schwartz has published fonts with many respected independent foundries, and has designed proprietary typefaces for corporations and publications worldwide.

Schwartz's typefaces have been honored by the Smithsonian's Cooper Hewitt National Design Museum, the New York Type Directors Club, and the International Society of Typographic Designers, and his work with Barnes has been honored by D&AD. As part of the team that redesigned *The Guardian*, they were shortlisted for the Designer of the Year prize by the Design Museum in London. Schwartz and Barnes also were named two of the 40 most influential designers under 40 by *Wallpaper**, and Schwartz was included in *Time* magazine's 2007 'Design 100'. In early 2007, Schwartz and German design luminary Erik Spiekermann were awarded a gold medal by the German Design Council (Rat für Formgebung) for the typeface system they designed for Deutsche Bahn.

Ilya Ruderman is a type designer living and working in Moscow, where he did his undergraduate studies at the Moscow State University of Print. His interest in type came from his classes with Alexander Tarbeev, and as his interest developed into a passion he chose to attend the Type and Media course at the Royal Academy of Art (KABK) in The Hague.

After graduating from Type and Media he returned to Moscow to pursue commercial projects for clients such as Men's Health Russia, Yes magazine, Best Life magazine, Big City magazine, Moscow City and Transport system, Perm City and Tele2. Later he worked for several years as the creative director at news agency RIA Novosti. Ruderman has lectured extensively on type and typography, both on his own and together with Valery Golyzhenkov. Ruderman is a curator of the Type & Typography course at the British Higher School of Art and Design and currently is co-founder of two studios: CSTM Fonts and Moscow Design Studio.

Panagiotis Haratzopoulos is an Athens-based designer specializing in Greek type design and typography. Born in 1967 in Athens, Panos studied graphic design in Polytechnic College in Athens and then acquired an MA in Graphic Fine Arts from the University of Kent in England. He is specialised in type and multimedia design, and has designed websites and CD-ROMs for large cultural institutions and museums. Together with Yiannis Kouroudis he started Cannibal (www.fonts.gr) in 1995.

An accomplished type designer, Panos has created original designs for clients in Greece as well as Greek versions of well-known typefaces for a range of typefoundries in Europe and the United States, including Christian Schwartz's Neutraface, Farnham, Amplitude, Stag, and Stag Sans.